

phụ nữ là họ yếu toán. Điều này có nghĩa là phụ nữ Mỹ Á có thể bị ảnh hưởng bởi cả hai quan niệm đó.

Thực tế đúng là như vậy. Margaret Shin, Todd Pittinsky và Nalini Ambady đã yêu cầu một số phụ nữ Mỹ Á làm một bài kiểm tra toán khách quan. Họ chia những người này thành hai nhóm. Một nhóm được hỏi các câu hỏi liên quan đến giới tính. Nhóm thứ hai được hỏi các câu hỏi liên quan tới chủng tộc. Những câu hỏi này đề cập tới ngôn ngữ họ biết, ngôn ngữ họ nói tại nhà và lịch sử gia đình của họ tại Mỹ, do đó hướng ý nghĩ của họ tới các vấn đề liên quan đến chủng tộc.

Thành tích của hai nhóm này khác nhau và tương xứng với các định kiến dành cho phụ nữ nói chung và phụ nữ Mỹ Á nói riêng. Những người được gợi nhắc mình là phụ nữ có kết quả kém hơn so với những người được gợi nhắc mình là người Mỹ Á. Kết quả này cho thấy hành vi của chúng ta cũng có thể bị ảnh hưởng bởi các định kiến của chính mình, sự kích hoạt các định kiến phụ thuộc vào tình trạng tinh thần hiện tại và cách chúng ta nhìn nhận bản thân mình vào thời điểm đó.

Sự rập khuôn cũng ảnh hưởng tới hành vi của con người, ngay cả khi bạn không là một phần của nhóm bị rập khuôn đó. Trong một nghiên cứu đáng chú ý, John Bargh, Mark Chen và Lata Burrows đã cho những người tham gia hoàn thành một bài tập sắp xếp từ xáo trộn thành câu (chúng tôi đã từng bàn về loại bài tập này trong Chương 4). Với nhóm thứ nhất, bài tập được dựa trên